

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שיעי נלור, ילי גליץ, רוני הורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון, אופר מאור, אלכס מסיס, אביבה כסו, ג'מס קינו, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2785, 26785
ת.ד. 136, מען למברקים, ע.גולמפרט.
הסוציאליזם: העולם הזה בע"מ.
דפוס: ממש שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

ליל את כל תושבי תל-אביב כנבנים, הרי לא מעטים מכלילים את כלל הימאים כי מבריתים.
הסיבה לכך היא שזרקותו הפירסומת הישמיים מנפחים למסדים מונומים כל מסך רה הברחה של ימאי, על מנת להסתר בצורה זו הברחות ענק של יבואנים וכן הכי רחות של שוטרים וקציני משטרה. בדרך כלל הברחות הימאים נעשות בשיחוף פעולה עם שוטרים.
יש לדעת כי אחרי שביתת הימאים הפי עילה מפא"י סגנת כלשכת העבודה של הי ימאים, ררכה התקבלו לעבודה בעיקר אנשים רצויים לה. הובוסים מספא"י, השולמים לי מעשה באיגוד הימאים, עושים את התע מולה של ימאים מבריתים, על מנת להכין לעצמם למקרה של שביתת ימאים חדשה דעתיקה עונת לציבור הימאים. ברצוני לשאול: כמה נעשו יבואן התבואות זילבר שמיני, שהאשם בעבריות מטבע בסך מיליון פ"י, נשמה לדעת היכן הפקיד מר נרץ את 2 מיליון הולר שקיבל מפרות זו אניותיו מחברת צי"ט. האם מצטרפות כל הברחות הימאים, מאז קום המדינה, לעשירות כסום זה?

חובל שלישי, ע. אורי, תל-אביב

בקשר למאמר "מדי בויס", מה ראיתם להתעסק במים עמוקים ועכורים אלה, איני יודע. בעיה היסטוריוסופית היא: מהו אשר יוצר היסטוריה — העם או אלה העוסרים בראשו, או אולי שניהם גם יחד? המצב בי מוסר הציבורית הישראלית נובע לא רקוא ממוסר, או מחוסר מוסר, של אלה המהווים ציבוריות זו. נפקה נא את עינינו. נעז זה של מריצות כמוסר פשה בקרבנו במידה אפיוסית. יש הרואים בכך משבר חוצף, ולעומתם יש כאלה הסוברים כי רצי פוט היסטורית בלתי נמנעת היא זו. וכאן שוב הגיע תורה של היסטוריה לומר דבי רה היסטוריה של עמנו שלובה בעבותות

קול רממה דקה
כתבתם על ועידת החרשים (העולם הזה 1063) היתה מעניינת ומאלפת מאוד. אולם דבר אחד לא הסכרתם בה: אם החרשים אילמים מרבים בעזרת תנועות, איך הם מבינים זה את זה בליצה?

עודד גוטמן, תל-אביב
באמצעות תנועות-אצבעות בתוך כף היד.

הנתיי למקרא הכתבה האם יש לכם בי מערכת כתב חרשיאילם אם לא, כיצד ראינו תם את החרשיאילמים, ואיך הבינתם את מה שהתכוונו לומר?

ש. ברוך, חיפה
הראיונות נערכו באמצעותה של דינה מנור, מזכירת ארגון החרשים אילמים, השומעת מדברת ומבינה את שפת האילמים.

אביבה לא הכיזה
הסיפור על אביבה רווח (העולם הזה 1063) איננו מתאים לעתון כעתונכם. הייתי מכין לו תופיע בקונפירנשל, אבל לא אצלכם. מאיר רותם, חיפה

כל הרעש סביב אביבה לא מובן לי. זוהי פניעה בחוש הפרט. כל אשה, כמו כל נבר, רשאית לעשות ככל העולה על רוחה. כל זמן שאין זה פוגע בציבור או בכבוד הציבורית, אין זה מעניינו של איש. גם לא שלכם.

ב. ברג, תל-אביב

מתי היא מניעה ארצה? אני חושב ש צריך לעשות לה קבלת פנים עם כריות והי מונים, כמו לחודרוב. סורסוף, בעד היכולת להעלות את הזמר הישראלי לכותרות העי תונים, מניע לה נביע.

יעקב סלומון, תל-אביב

נערת השבוע
כקורא וותיק של לעונכם, לא האמנתי למראה עיני כשראיתי (העולם הזה 1063) תמונת עירום של נערה במדרג של רותי. אינני מאמין שיש בישראל איון נערה הי מוכנה לפרסם תמונה מסוג זה של עצמה. וי אם יש כבר נערות כאלה, או אין זה מי תפקידכם להגשים את שאיפותיה החולניות. אישכם אם תוכלו להכביר ולהתנצל על מה שקרה הפעם.

שמואל ויניקוב, ירושלים

תמונת נערת השבוע היא מקסימה ממש. האם היא לבושה או עירומה? אם באמת יש לה גוף כזה, או מה היא מתכיישת להצי מלם באור?

שמעון דן, תל-אביב

פנינה היימן איננה ביישנית (ראה תמונה). חוץ מזה, צולמה תמונת נערת השבוע בבגד מחול.

שזוף מטבע ברייתו
נהמתי למקרא מדורה של ילי גליץ נלילי בשבוע זה. כיצד היא מעיזה לפרסם בדי חות תפלות ומעליבות ב"בוכים וליקוס", אודות הכחור, החשוף מטבע ברייתו? יוצי אי ערות המורה, אשר ילי מביטה עליהם מנובה, הוכיחו את עצמם בשנים שלאחר קום המדינה ומבצעו פחד ותעבורה שנים רבות עד שיבטחו פרו משרה אלקיים ולי, שוכה בציון לשבח בקרב עזה. היותי מעוניין לישמע על מעללי ילי גליץ במיבצע קרש, למשל.

עודד אליגון, כפר אזר

אל יגון לא צעד, הקורא אליגון, ילי אספה בדיווח במיבצע קרש, והיא ניש בעת שגם היא שזופה במקצת מטבע ברייתה.

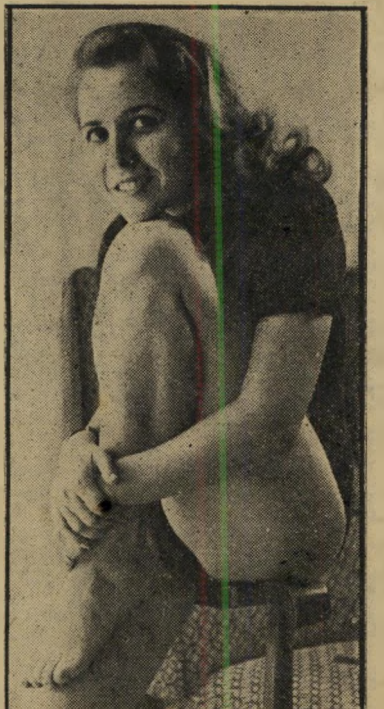
דפני 10 שנים וגם עתה

היות ואתם בין העתונים היחידים שהי כירו את האצ"ל ולחי בהקמת המדינה לפני 10 שנים, ראיתי וליכו לכתוב אילכם. כחניר ראיתי רואה אני חובה לעצמי להתייע על התעלמות של שירות השירות וכמה עתונים על קילם של האצ"ל ולחי. מתי יהיה הקץ לכל התעלמות וההשמעות נגד אנשי ארגונים אלה, שנפלו למען ה מדינה, במרד, לפני עשר שנים?

צבי רונברג, תל-אביב

די, נמאס כבר. גם בשנת העשור, כשכל עם צריך להתלכך, ממשוכים בקרע הפירוד. איך אפשר להתעלם גם בשנת העשור מההיס מוריה? לפני עשר שנים עלו גם כוחות מחתרת אחרים נוסף להגנה. מדוע מתעלם מכך קול ישראל? האם שיטתו של רב החובל התורכי, מלסטינקו? היא השיטה הנאותה היום?

א. בן-אריה, תל-אביב

נערת השבוע היימן

פלרה בעמים אחרים. ובאשר אהה — יאנה אף עמנו הנחמה איננה בירינה. היא נעוצה בתוך עתיד לוטה בערפל.

איסר הגדול
נתתם כתבה על איסר בארי המנוח (הערן לם הזה 1063), מי שהיה ראש שירותי הי מריעיו של ההגנה. האם זוהי דעתכם הי דרר? להשמיץ אדם שעשה כל כך הרבה למען כהחון המדינה, אדם שמסר את כל זמנו ומאוויו למען ארצה? מה המדינה? מה אתם יודעים על אדם נרול זה? מה אתם יודעים על פעולותיו? משוט לקחתם אדם שכבר איננו, וגיבתם עליו נל של שמועות.

מוקיר שמו, צה"ל

הכתבה על איסר בארי לא נכתבה על יסוד שמועות, אלא על יסוד עובדות, שחלקן פורי סם בהעולם הזה עוד בחיותו בחיים.

פיניה, למי?

אינני חושב שיש למסור את סיניה לירוי של אלניאש מפכר סייבה, המבכש אותה (העולם הזה 1063). העובדה שהוא מוסלמי ובעל נכסים, איננה נותנת לו זכות ועדי אימוץ. לר"י בכר הירושלמי יש זכות ועדי פוט על הילדה, בכלל סיפולו המסור בה. בשאלת הדת, הרי יש להשאיר את הבחירה בידי הילדה, לכשתגדל. אז תוכל לבחור אם היא רוצה להיות יהודיה או מוסלמית.

גחום קליין, ירושלים

אם כבר רוצים ללכת בשם האנושיות הי צרופה, אזי יש לשרר בקול ישראל ערובית פרטים על הילדה, אולי ישמעו על כך כמה מבני שבטה ויסנו באמצעות האו"ם להחוי רה. האגדה היהודית מספרת על הרבה תי נקוות שנשבו בידי זרים, וישחררו לכסוף אל ארצם ועמם.

ב. קולודני, תל-אביב

מיוחדת במינה. כמעט אחרי כל שאלה היה אנגלשטיין יוצא מן החדר, ומתייעץ בחדר הסמוך עם מישהו, בלחש וברמוזים, חוזר ועונה. מבעד דלת הזכוכית נראו שלושה גברים אלמונים.

קרב לחצות התלונן אנגלשטיין שהוא טיבל ממיחושילב. אשתו גירשה את הכת בים בשטףדיבור קולני. אולם גם בחוץ נשארה בלב הכתבים הרגשה מזורה. אחרי כמה צעדים, תפסו פתאום מה הדבר הא מוור: כל התריסים של הבית היו מוגפים, ואף שכיב של אור לא בקע החוצה. בשיא הקיץ, בערב חם עד להחניק, היה זה דבר מוור.

החוליה חזרה בהירות לבית. היא הכי חניה בחלון קטן, היחיד שהיה פתוח. מא חוריו, בחדר לא אור, עמד צעיר החוש מגבעת, כאלו בתצפית. כמה טיפוסים מר זרים אחרים הסתודו בחוץ.

מאתו רגע פעלה החוליה ברץ. היה ברור לאנשיה שמשוהי חבו ברשה. אחרי שבוע של עבודה, היתה מסקנתה בקועה. היא נוסחה בהירות, בכתבת העולם הזה בגליון הבא: "כל הצורה בה התנהלה הי עיסקה (שגרמה לשון), מעוררת הפיקות ביחס לאמיתותה. חברת הביטוח תשלם את הנוק רק לאחר שתהיה משוכנעת כי אמנם היה זה שוד, ולא מעשה רמאות."

בניגוד לנסיונו הרב של ברדיין, פעלה המשטרה באיטיות ובכובד. שבעה חודשים חלפו, מבלי שהתעלומה נפתרה רשמית. אפילו חברת הביטוח היתה זריזה יותר, הצ טרפה כעבור כמה חודשים לחשדות העולם הזה, סירבה כלמה את הנוק, מתוך טענה שלא הוכח כי היה שוד.

ההמשך באו רק השבוע. משטרת ישראל הופתעה לשמוע כי החשוד העיקרי, צבי אורגשטיין, שדרכו נשלל ממנו לשם זהיר רות, נמצא בריסל, נראה שם עלידי סוחר רים ישראליים. היה צורך להפעיל את ה מנגנון הכבד של המשטרה הבינלאומית כדי לברר את שמו הנוכחי ואת כתובתו, ואולי לאחוז באמצעים אחרים נגד האיש שאי אפשר לדורש את הסגרתו, מחוסר הכסם הסגרה עם בלגיה.

יתכן שכל זה היה קורה אחרת, אילו היתה משטרת ישראל, בעלת המכונה הגי דולה, פועלת באותה רזיוות כמו כתבי עתון זה, שמקצועם איננו לגלות פשעים.

העולם הזה

מכתבים

למרות מרים, ציונות
בעתונכם (העולם הזה 1063) הכאתם תור נה פומי נעורי, המיוזרת העירי כביכוף שהיית או, כפי שאתם אומרים, "הבר קור פועלת סטודנטים נמנית" טעות זורה מעלתם, אולם כוחה המטעה לא טמו הוא. כמדומני שהרי ה"קורפורציה", שנסודה על ידי בליעצני בשנת 1898, ושמעמדתו אי בראשה, היתה, "אגודת סטודנטים יהודים", למעשה היתה זו אגודה ציונית.

פרופסור מרטיין בובר, ירושלים

פרופסור בובר לא היה חבר בקורפורציה נרמנית, אלא יהודית לאומית או ציונית, בשם אגודת הסטודנטים כ"רכובא. נכון שהי אגודות האלה ביסודם הם כלשו מרים. כי מנהג הנרמנים באוניברסיטה, ונתנו גם כן סאמיספקציה, להגן על כבוד היהדות עם